

Sygn. akt II CZ 99/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSA Jacek Grela

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.
o zapłatę zadośćuczynienia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2015 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 7 sierpnia 2014 r.,

**oddala zażalenie i przyznaje adwokatowi M. W. z Kancelarii
Adwokackiej w Ł. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę
120 zł (sto dwadzieścia złotych) wraz z należnym podatkiem od
towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu
zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną powoda, gdyż ta została wniesiona osobiście przez stronę, która nie posiadała zdolności postulacyjnej pozwalającej jej na samodzielne podejmowanie czynności procesowych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik powoda domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a także zasądzenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W motywach zażalenia pełnomocnik powoda wskazał na naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez nieuzasadnione odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji. W ocenie pełnomocnika żałącego *de lege lata* nie jest dopuszczalne wydanie przez sąd drugiej instancji postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej ze względu na brak zdolności postulacyjnej, w sytuacji gdy strona przed wniesieniem tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (tzw. przymus adwokacko-radcowski). Wynikający z tego przepisu wymóg reprezentowania strony przez adwokata lub radcę prawnego dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, które podejmowane są przed sądami powszechnymi. W świetle art. 87¹ k.p.c. sporządzenie środka zaskarżenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę nieposiadającą zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia go na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., jako niedopuszczalnego, bez wezwania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r., sygn. akt III CZ 5/06, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2014 r., sygn. akt II CZ 84/12, niepubl.).

Uzupełnienie, czy też poparcie przez profesjonalnego pełnomocnika skargi kasacyjnej, wniesionej przez stronę osobiście, nie spełnia wymagań określonych w art. 87¹ § 1 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r., II CZ 2/08, niepubl. i z 11 maja 2010 r., II PZ 11/10, niepubl.).

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy że wniesienie skargi kasacyjnej przez podmiot nieposiadający zdolności postulacyjnej uprawniającej do podejmowania czynności procesowych przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ k.p.c.) powoduje, iż ten środek zaskarżenia dotknięty jest nieusuwalnym brakiem formalnym. Tym samym Sąd Apelacyjny zasadnie odrzucił wniesioną przez powoda skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. Oceny konsekwencji wynikających z wniesienia skargi kasacyjnej z naruszeniem wymogu wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. - wbrew odmiennej sugestii pełnomocnika żalącego - nie zmienia przy tym przywoływana w uzasadnieniu zażalenia okoliczność, iż powód, przed złożeniem osobiście skargi kasacyjnej, wystąpił z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej. Złożenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie wyłącza bowiem przymusu adwokacko-radcowskiego przy wniesieniu skargi kasacyjnej (art. 87¹ § 1 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji. W przedmiocie zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika z urzędu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 11 ust. 1 pkt 25 zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).